

การอนุรักษ์และการพัฒนานวัตกรรมของมรดกทางวัฒนธรรมว่าวหยางเจียง Preservation and Innovative Development of Yangjiang Kite Cultural Heritage

เซ่ง จีไค

วันชัย แก้วไทรสุน

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Zeng Jicai

Wanchai kaewsaisoon

Doctor of Fine and Applied Arts Bangkokthonburi University, Thailand

Email: vivan898@hotmail.com

วันที่รับบทความ: 29 กุมภาพันธ์ 2567; วันที่แก้ไขบทความ 16 มีนาคม 2567; วันที่ตอบรับบทความ: 18 มีนาคม 2567

Received: February 29, 2024; Revised: March 16, 2024; Accepted: March 18, 2024

บทคัดย่อ

ว่าวที่มีต้นกำเนิดในประเทศจีนถือเป็นวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญมาเป็นเวลานาน สิ่งนั้นเกิดขึ้นมานับพันปีแล้ว และพัฒนาจนกลายเป็นวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ พบในเขตหยางเจียงซึ่งเป็นชายแดนทางใต้ และเว่ยฟาง ซึ่งเป็นชายแดนทางตอนเหนือ วัฒนธรรมว่าวจึงมีต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ย้อนหลังไปนับพันปี และมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับหยางเจียง อย่างไรก็ตาม ชีวิตสมัยใหม่ที่ก้าวไปอย่างรวดเร็วทำให้ผู้คนค่อย ๆ ลืมประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของจีนที่มีมานาน 5,000 ปี ไปพร้อม ๆ กับการแสวงหาคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์ วิวัฒนาการ และกระบวนการสืบทอดของว่าวหยางเจียง และรวบรวมข้อมูลวัสดุที่เกี่ยวข้อง โดยวิเคราะห์ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมของมรดกทางวัฒนธรรมว่าวในเมืองหยางเจียง เพื่อศึกษาผลกระทบเชิงบวกต่อการพัฒนาในอนาคตผ่านนวัตกรรมมรดกทางวัฒนธรรม

ผลการวิจัยเผยให้เห็นความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ วิวัฒนาการ และกระบวนการสืบทอดของว่าวหยางเจียง และวัสดุที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแนวทางกระบวนการสร้างสรรค์นวัตกรรมมรดกทางวัฒนธรรมว่าวในหยางเจียง และนำเสนอการออกแบบที่เป็นนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาในอนาคตผ่านการสร้างแบบจำลองโครงสร้างวัสดุ และรูปแบบของว่าวหยางเจียงให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมเพื่อการปกป้องในอนาคตและการพัฒนาที่ยั่งยืน

คำสำคัญ : การอนุรักษ์; การพัฒนา; นวัตกรรม; มรดกวัฒนธรรม; ว่าวหยางเจียง

Abstract

Kites originating in China have been an important historical culture for a long time. That has happened for thousands of years. and developed until it became a unique culture. It is found in the Yangjiang region which is the southern border and Weifang which is the northern border. Kite culture therefore has historical origins dating back thousands of years. And it is of great importance for Yangjiang. However, the fast pace of modern life has made people gradually forget China's 5,000 years. of history and culture while seeking a higher quality of life. The objective of this research is to study the history, evolution, and inheritance process of Yangjiang kites. and collect relevant material information by analyzing the creativity and innovation of the kite cultural heritage in Yangjiang City. To study the positive impact on future development through cultural heritage innovation.

The research results reveal the historical background, evolution, and succession process of Yangjiang kites. and related materials Including guidelines for the innovation process of kite cultural heritage in Yangjiang. and adopt innovative design for future development through modeling the structure, materials and style of Yangjiang kites as cultural heritage for future protection and sustainable development.

Keywords: Conservation; Development; Innovation; Cultural Heritage; Yangjiang Kites

บทนำ

ว่าวหยางเจียงเป็นตัวแทนของงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมในเมืองหยางเจียง มณฑลกว๋างตุ้ง เนื่องจากเป็นหนึ่งในรายการแรก ๆ ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในมณฑลกว๋างตุ้ง โดยมีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 1,400 ปี (Feng Zheng, 2008). สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์หยางเจียงนำอยู่ภูเขาหลังหันหน้าไปทางทะเล พุ่งหูกว้างใหญ่ตามธรรมชาติสามารถพบเห็นได้ทุกที่ เทศกาลเก่าคู่ประจำปีครั้งที่ 99 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่อากาศสดชื่นในฤดูใบไม้ร่วงเป็นฤดูทองสำหรับการเล่นว่าว และยังคงกลายเป็นช่วงที่สำคัญสำหรับกิจกรรมการแข่งขันที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่จัดขึ้นในพื้นที่

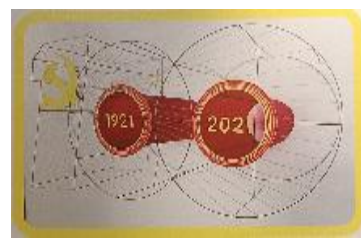

ภาพที่ 1 แผนที่เมืองหยางเจียง

ที่มา : Du Xiurong, Tang Jianjun. (2023,14-15).

จากข้อมูลของบันทึกหยางเจียง ในช่วงราชวงศ์หมิงและชิง ของสาธารณรัฐประชาชนจีน กิจกรรมการแข่งขันทำว่และการเล่นว่ได้ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ศิลปะพื้นบ้านที่เกิดขึ้นเองในสังคมวงกว้าง ประวัติความเป็นมาของว่หยางเจียง สามารถสืบย้อนไปถึงสมัยราชวงศ์หมิง มีตำนานต้นกำเนิดมากมายทั้งทฤษฎีที่ได้รับความนิยมเริ่มต้นขึ้นในสมัยราชวงศ์หมิง เมื่อจู่ตีหลานชายของจู่หยวนจาง ถูกปลดและเนรเทศไปยังหยางเจียง ซึ่งเขาได้ทำว่ที่เป็นเอกลักษณ์และต่อมากลายเป็นว่หยางเจียง ตำนานนี้อาจเกินจริง แต่สะท้อนถึงประวัติศาสตร์อันยาวนานของว่หยางเจียง

ความประสงค์ที่ผู้วิจัยต้องการที่จะทำการวิจัยนี้เนื่องด้วยว่หยางเจียง เป็นเอกลักษณ์ทาง วัฒนธรรมที่จะต้องดำรงอยู่ให้ยาวนาน เมื่อมีการพัฒนาเทคโนโลยีทางนวัตกรรมที่อาจจะขาดเอกลักษณ์ของว่หยางเจียง งานวิจัยชิ้นนี้จะเป็นหลักฐานหลักการความเป็นเอกลักษณ์ของว่หยางเจียงถึงแม้มีการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น

ภาพที่ 2 : วันครบรอบ 100 ปีการก่อตั้งร่างเส้นว่ว่ปาร์ตี้ รูปที่ 3 : ร่างสื่่วว่ครบรอบ 100 ปีการก่อตั้งพรรค

ที่มา : researcher

ภาพที่ 4 : ครบรอบ 100 ปีการก่อตั้งพรรค
ที่มา : researcher

นอกจากนี้ยังมีวาวเนื่องในโอกาสครบรอบ 100 ปี การสถาปนาพรรค ซึ่งฉีกรูปแบบวาวแบบเดิม ๆ โดยสิ้นเชิง ไม่มีภาพวาวมากเกินไป แต่เน้นรูปทรงครบรอบ 100 ปี ใช้สีแดง เหลืองและยังคงใช้การผูกแบบดั้งเดิม เทคนิคบนโครงสร้างทำให้วาวแบบดั้งเดิมแผ่กระจายความรู้สึกสมัยใหม่ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบของผู้เยี่ยมชมจำนวนมากแนวคิดการออกแบบ วาวทำงานตามโลโก้ "ครบรอบ 100 ปีการก่อตั้งพรรค" เป็นประเภทพื้นฐาน วาวตามสัญลักษณ์พรรค "100" "1921" "2021" และเส้นแสงและองค์ประกอบอื่น ๆ การใช้ โครงสร้างสามมิติ และนูนของการผสมผสานอันชาญฉลาดของการเปลี่ยนแปลง ลีออง ผู้สืบทอดว่าวหยางเจียง กล่าวว่า "มรดกและนวัตกรรมแยกออกจากชีวิตไม่ได้" นอกจากนี้เขายังหวังว่านวัตกรรมจะต้องตอบสนองต่อระยะเวลา และพลังงานทางสังคมเชิงบวกสามารถส่งผ่านวาวได้อย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 5 : ยินดีต้อนรับว่าว 20 อันดับแรก
ที่มา : researcher

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาประวัติ วิวัฒนาการ และกระบวนการสืบทอดของว่าวหยางเจียง และรวบรวมข้อมูลวัสดุที่เกี่ยวข้อง
2. วิเคราะห์ความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมของมรดกทางวัฒนธรรมว่าวในเมืองหยางเจียง
3. เพื่อเสนอการอนุรักษ์และการพัฒนาว่าวหยางเจียงไปด้วยกัน

การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมผู้วิจัยทำการศึกษาลักษณะรูปแบบของว่าว การสร้างแบบจำลองโครงสร้างของนวัตกรรมทางวัฒนธรรม การออกแบบและการเลือกใช้วัสดุจากรูปแบบที่เด่นที่ผ่านมาในการนำเสนอ นอกนั้นมีการทบทวนวรรณกรรมทางด้านเอกสารเกี่ยวข้อง 2 ส่วน คือทบทวนคำสำคัญของการศึกษาในการวิจัย เรื่อง การอนุรักษ์และการพัฒนานวัตกรรมของมรดกทางวัฒนธรรมว่าวหยางเจียง ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์งานวรรณกรรมออกเป็นงานวิจัยระดับชาติและงานวิจัยระดับนานาชาติ

ลักษณะว่าวหยางเจียง

ในฐานะตัวแทนของว่าวหลังหนาน ว่าวหยางเจียงมีทั้งความธรรมดาและมีความเฉพาะตัวของว่าวภาคใต้ ในเนื้อหาผลงานแสดงให้เห็นถึงความต่อเนื่องของวัฒนธรรมพื้นบ้านของจีน ในรูปแบบภาพวาดเป็นสไตล์การวาดภาพว่าวภาคใต้ในรูปแบบโครงสร้างโครงกระดูกและด้านอื่น ๆ แสดงให้เห็นเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากที่อื่น ๆ ลักษณะเหล่านี้คือ พื้นฐานของรูปแบบว่าวภาคใต้ และความเป็นเอกลักษณ์

ส่วนนี้จะเริ่มต้นด้วยกระบวนการผลิตขั้นพื้นฐานและโครงสร้างโครงกระดูกของว่าวหยางเจียง และศึกษาลักษณะทางเทคโนโลยีที่ได้มาจากทักษะเฉพาะของว่าวหยางเจียง ดังนี้

ภาพที่ 6 : การแยกขนาดไม้ไผ่   ภาพที่ 7 : การเหลาไม้ไผ่เพื่อตัดทำโครงสร้าง

ที่มา : researcher

1) การแยกไม้ไผ่ การแยกไม้ไผ่ทำได้หลังจากเลื่อยไม้ไผ่ออกแล้วใช้มีดขนาดใหญ่ตัดวัสดุหยาบ "การแยก" ไม่เหมือนกับ "การตัด" แต่เป็นการตัดไม้ไผ่ตามแนวธรรมชาติของเส้นใยไม้ไผ่ แถบไม้ไผ่ที่ตัดแล้วจะต้องตรง และแถบไม้ไผ่ที่มีขนาดหัวและหางแตกต่างกันมากนั้นใช้งานยาก

2) การเหลาไม้ไผ่ เทคโนโลยีการเหลาไม้ไผ่เป็นงานฝีมืออันประณีตในการทำว่าว ซึ่งผู้ผลิตต้องใช้ความชำนาญในการจัดการกับไม้ไผ่และค้อย ๆ ทำโครงสร้างไม้ไผ่ให้เหมาะกับว่าวขนาดต่าง ๆ และความแตกต่างทางเทคนิคที่น่าทึ่ง ผู้ผลิตบางรายใช้วิธีการชุบเนื้อไม้ไผ่โดยตรงด้วยมิด ในขณะที่บางรายใช้เครื่องมือพื้นถิ่นเพื่อยึดแผ่นเหล็กสองแผ่นที่มีขอบคมบนเก้าอี้อย่างละเอียด ปรับทิศทางและระยะห่างของขอบโดยการหมุนสกรู และเริ่มแปรรูปไม้ไผ่ ลดขนาดความแตกต่างระหว่างส่วนหัวและหางที่เกิดขึ้นในกระบวนการโค้งตัดด้วยมือ แต่ยังสามารถในทางปฏิบัติที่สำคัญในการผลิตว่าวขนาดใหญ่และว่าวสายยาวอีกด้วย

3) การโค้งตัดไม้ไผ่ ข้อได้เปรียบที่สุดของไม้ไผ่ในการทำวาวคือสามารถดัดเปลี่ยนรูปร่างของแถบไม้ได้ โดยผ่านกระบวนการความร้อน ไม้ไผ่แบ่งออกเป็นสองชนิดของไม้ไผ่สีเขียวและไม้ไผ่สีเหลือง ไม้ไผ่สีเขียว หมายถึงผิวไม้ไผ่ ความเหนียวจะดีกว่าไม้ไผ่สีเหลือง โดยปกติแล้วแถบไม้ไผ่สีเหลืองจะดัดไม่ใช่ง่ายที่จะ แตก แต่ไม้ไผ่สีเขียวจะมีความเหนียวกว่า กระบวนการขั้นตอนการตัดไม้ไผ่ได้แก่ การหมุนซ้ำ ๆ และขยับแถบ ไม้มาเหนือแหล่งความร้อน เพื่อให้ความร้อนภายในไม้ไผ่มีความสม่ำเสมอในระดับหนึ่ง และระวังอย่าให้ด้าน นอกไหม้เกรียม เมื่อได้รับความร้อนแล้วจึงโค้งงอไม้ไผ่ใกล้กับแหล่งความร้อน และค่อย ๆ โค้งงอตามรูปทรงที่ต้องการ หลังจากลนไฟและตัดโค้งแล้ว จำเป็นต้องปล่อยแผ่นไม้ไผ่ออก เพื่อให้ไม้ไผ่เย็นลงและป้องกันการดุ้ง กลับคืนสภาพเดิม สำหรับแถบไม้ไผ่ที่หนากว่าจำเป็นต้องจุ่มน้ำเมื่อดัดโค้งงอ และทำการโค้งตัดเมื่ออยู่ใกล้ แหล่งความร้อน ควรปรับเวลาในการอุ่นแล้วโค้งตัดไม้ไผ่ตามความหนาและรูปร่างของแถบ

ภาพที่ 8 : การมัดวาว

ที่มา : researcher

4) การเชื่อมต่อโครงกระดูกไม้ไผ่ เทคนิคการเชื่อมต่อของโครงกระดูกวาวมักใช้ด้ายฝ้าย ด้ายไหม แถบ กระดาษทราย และกาบเป็นวัสดุผูก วิธีการมัดวางแถบกระดาษทรายทั่วไปได้ถูกแทนที่ด้วยด้าย เนื่องจากมี ลักษณะที่สะดวก แข็งแรง และน้ำหนักเบา ความหนาของเส้นสามารถปรับได้ตามขนาดของวาว หลังจากการ ผูกโครงกระดูกเสร็จสิ้น มักจะใช้กาบทากับโครงสร้างเพื่อเพิ่มความมั่นคงของโครงกระดูก วิธีการเชื่อมต่อโครง กระดูกของวาวหยางเจียงนั้นค่อนข้างง่าย โดยส่วนใหญ่ใช้คำว่าวิธีผูกไขว้ ซึ่งเหมาะสำหรับโครงกระดูกที่หายาบ และหนาเพื่อปรับปรุงฝีมือ วิธีการที่เรียบง่ายมั่นคงนี้มีความเหมาะสมมากกว่าเทคนิคที่ซับซ้อนของการต่อ ผูก หรือรอง และเดียวที่ใช้ในวาวภาคเหนือ เนื่องจากกรอบแสงของวาวภาคใต้มีวิธีการที่ซับซ้อน ในการใช้วาว ภาคเหนือจึงไม่เพียงแต่ยุ่งยากเท่านั้น แต่ยังไม่แข็งแกร่งเท่ากับวิธีที่ง่ายที่สุด

5) การขึ้นโครงสร้างวาวหยางเจียง หลังจากสร้างโครงกระดูกแล้ว จำเป็นต้องเลือกกระดาษหรือผ้า ซาตินที่เหมาะสม ดัดเป็นรูปร่างที่เหมาะสมตามแบบการออกแบบ แล้ววางลงบนโครงกระดูก ขั้นตอนนี้ต้องใช้ ทักษะในการเลือกวัสดุ การตัด การติด ฯลฯ เพื่อให้แน่ใจว่าจะติดได้อย่างเรียบเนียนและแน่นหนา

ภาพที่ 9 : กระดาษว่าว

ที่มา : researcher

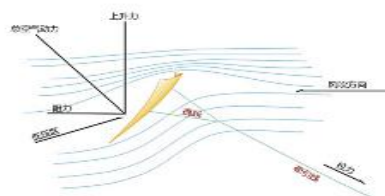
6) การทาสีและการตกแต่ง เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการทำว่าวหยางเจียง แต่ยังเป็นขั้นตอนที่ต้องใช้ทักษะทางศิลปะ เนื่องจากต้องร่างลวดลายต่าง ๆ บนกระดาษตามแบบที่ออกแบบเพื่อเพิ่มความสวยงามของว่าว ขั้นตอนนี้ต้องอาศัยการเรียนรู้ทักษะการร่างภาพ การจัดองค์ประกอบ การใช้สีคู่ตรงข้าม การลงสี ฯลฯ เพื่อให้แน่ใจว่าสีและลวดลายของว่าวมีความสวยงาม

ภาพที่ 10 : การจัดองค์ประกอบ

ที่มา : researcher

7) การปล่อยว่าวในอากาศ เมื่อตัวว่าวสำเร็จจะมีการปรับเชือกและครีบทวนตามขนาดและรูปร่างของว่าว เพื่อให้ว่าวบินได้อย่างราบรื่น ขั้นตอนนี้ต้องอาศัยการเรียนรู้หลักการบิน ทิศทางลม ทักษะการปรับตัว และความรู้อื่น ๆ เพื่อให้มั่นใจว่าว่าวจะบินได้

ภาพที่ 11 : แผนผังกลไกการปล่อยว่าว

ที่มา : researcher

จากการวิเคราะห์เนื้อหาข้างต้น ลักษณะทางเทคนิคของวาวหยางเจียงนั้นอยู่ที่การออกแบบรูปทรงที่เป็นเอกลักษณ์ เทคโนโลยีการผูกที่ประณีต การตกแต่งด้วยภาพวาดอันประณีต และทิศทางของลมในการบินแบบพิเศษ ซึ่งทำให้วาวหยางเจียงมีชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศ และกลายเป็นหนึ่งในสมบัติของวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้นแล้ว การผลิตวาวหยางเจียงยังรวมถึงการแก้จุดบกพร่องการบิน การบำรุงรักษาและการเชื่อมโยงอื่น ๆ อีกมากมาย ความเชี่ยวชาญของเทคโนโลยีเหล่านี้ต้องอาศัยการฝึกฝนสั่งสมประสบการณ์ในระยะยาว ตลอดจนนวัตกรรมการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับให้เข้ากับความต้องการที่แตกต่างกันและการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม

การสร้างแบบจำลองโครงสร้างของนวัตกรรมทางวัฒนธรรม

ด้วยความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงสร้างของวาวยังได้พัฒนาสู่นวัตกรรมมากมาย โดยค่อย ๆ ละทิ้งการออกแบบรูปแบบเดิม ๆ เปลี่ยนไปใช้โครงสร้างสามมิติ ความสำเร็จที่โดดเด่นอย่างหนึ่งคือการนำวาวไปนำเสนอในเทศกาลวัฒนธรรมเฉลิมฉลองครบรอบ 100 ปีของการก่อตั้งพรรคคอมมิวนิสต์จีน ซึ่งประดิษฐ์โดย เหลียงจื่อ อัง ผู้สืบทอดวาวหยางเจียง กล่าวว่า อุปกรณ์ประกอบฉากชุดนี้แสดงให้เห็นถึงทักษะการประดิษฐ์ที่ยอดเยี่ยมและความคิดสร้างสรรค์อันน่าทึ่ง (Liang ZhiAng, 2021). ซึ่งได้รับการยกย่องอย่างสูงจากเจ้าหน้าที่และผู้อำนวยการคณะกรรมการจัดงานโอลิมปิก ช่างภาพจากต่างประเทศจำนวนมากประหลาดใจกับทักษะอันยอดเยี่ยมของ หวัง หยงซุน ผู้สืบทอด หลังจากบันทึกขั้นตอนการผลิตทั้งหมด และประหลาดใจกับการที่แถบไม้ไผ่เล็กๆ สามารถแปลงเป็นภาพสัตว์ต่างๆ ที่เหมือนจริงด้วยเทคนิคอันชาญฉลาดที่น่าทึ่งเช่นนี้

การออกแบบนวัตกรรมทางวัฒนธรรมของการเลือกใช้วัสดุวาวหยางเจียง

ในสังคมยุคใหม่ที่กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน นวัตกรรมที่ต่อเนื่องและเทคโนโลยีได้ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของผู้คนอย่างมาก มีการแข่งขันที่แพร่กระจายไปในด้านต่าง ๆ และระดับการแข่งขันสูงมากขึ้น ในยุคนี้หากสินค้าตัวใดต้องการที่จะอยู่รอดในการแข่งขันทางการตลาดที่รุนแรง ก็ต้องปรับปรุงผลงานอย่างต่อเนื่องและไม่ล่าสมัย ในฐานะหนึ่งในตัวแทนของวัฒนธรรมโบราณ วาวหยางเจียงได้ขัดแย้งกันระหว่างประเพณีและความทันสมัย ไม่เพียงแต่จะต้องรักษามรดกดั้งเดิมที่มีมายาวนานเท่านั้น แต่ยังต้องคิดค้นและสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่องตามห้วงเวลา วาวหยางเจียงจึงสามารถคงอยู่ได้ และคงอยู่ในตำแหน่งผู้นำของอุตสาหกรรมวาว ซึ่งสมควรได้รับชื่อเสียงจากเมืองหลวงแห่งวาวของโลกอย่างแท้จริง

ในทุกปี การแข่งขันว่าวนานาชาติหยางเจียง จะส่งเสริมงานว่าวผ่านการแนะนำการแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบ สี ธีม หรือคุณสมบัติของวัสดุ เทศกาลว่าวแต่ละแห่งจะนำเสนอแนวคิดที่สร้างสรรค์ ตั้งแต่ความพยายามในการใช้วัสดุใหม่ ๆ เช่น ผ้าไนลอนและพีซี ไปจนถึงการใช้เส้น โครงสร้าง ในว่าวผาดโผน และนำไปสู่จนถึงว่าวเรืองแสงและว่าว LED ทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์และแนวทางการคิดที่หลากหลาย

หลาย ในสภาพแวดล้อมการแข่งขันเชิงบวก ว่าวหยางเจียงสามารถได้รับการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และการบูรณาการประเพณี ความทันสมัยกลายเป็นแนวทางในการพัฒนาว่าวหยางเจียง ทำให้ว่าวหยางเจียงจึงสามารถเรืองแสงต่อไปพร้อมกับพลังชีวิตใหม่ได้

ภาพที่ 12 : ว่าวมังกรเรืองแสง LED ในความมืด
ที่มา : <https://www.meipian.cn/d729fg9?>

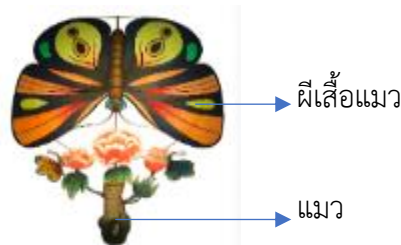

ภาพที่ 13 : เซียร์ ว่าวจีน ภาพที่ 14 : สวดมนต์ ว่าวจีน ภาพที่ 15 : เซียร์ ว่าวหู่ฮั่น
ที่มา : researcher

ตัวอย่างแนวคิดการออกแบบ : ว่าวใช้ "รูปหัวใจ" เป็นประเภพื้นฐาน หนึ่งหัวใจเพื่อแผ่ความรักส่งผ่านท่าทางเซียร์และรูปเทียนตามลำดับ ในด้านหนึ่ง เพื่อแสดงความมุ่งมั่นของคนทั้งประเทศ ไปทางทิศตะวันออกของหู่ฮั่น ในด้านหนึ่ง เบื้องหลังแสงเทียนมีทั้ง "คำอวยพร" และ "ความรู้สึกลึกซึ้ง" สุขภาพของประชาชนคนใหม่ ไว้ทุกข์ให้การเสียชีวิตอย่างโชคร้ายของประชาชนในโรคระบาด ลักษณะเด่นของงาน : ตามศิลปะสีประการของงานฝีมือแบบดั้งเดิมของว่าวหยางเจียง ที่ว่าว "การผูก หน้าอก ความเสี่ยง และการดำรงอยู่" ใช้เทคนิคที่แตกต่างกัน 3 แบบในรูปทรงของประเภทว่าง Bai-light ประเภทสีน้ำตาลลอย และประเภทรวม และเลือก วัสดุใหม่สำหรับวางผ้า เป็นการรวมกันแบบ "สวดมนต์ขอพร"

ธีมรูปแบบว่าวหยางเจียงของการออกแบบนวัตกรรมทางวัฒนธรรม

ด้วยการสนับสนุนของรัฐบาลและจากประชาชน ว่าวในฐานะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญยังได้ปล่อยพลังใหม่ออกมาอีกด้วย ด้วยการพัฒนาของเทศกาลว่าวนานาชาติ องค์ประกอบอื่นต่าง ๆ ก็เริ่มถูกรวมเข้ากับลม ซึ่งยังปรับให้เข้ากับสุนทรียศาสตร์ของผู้คนได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย นักท่องเที่ยวสามารถพบเห็นได้ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ มีว่าวทุกชนิด มีงานศิลปะ งานฝีมือมากมายไม่เพียงแต่จะมีว่าวมาสดสด ว่าวการ์ตูน ว่าวก่อสร้าง และว่าวผลิตภัณฑ์สมัยใหม่เท่านั้น แต่ยังมีสินค้าที่มีธีมว่าวเป็นจุดเริ่มต้นอีกด้วย เช่น จี๋มว่าว เครื่องประดับ ภาพวาดตกแต่ง และอื่น ๆ ที่มีรูปทรงสวยงาม ซึ่งไม่เพียงแต่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังจัดแสดงส่งเสริมว่าวหยางเจียงในด้านต่าง ๆ อีกด้วย นวัตกรรมหลักของว่าวหยางเจียงสะท้อนให้เห็นในทุกมิติ และมีอิทธิพลกว้างขวางผู้คนสามารถรับรู้ได้อย่างแพร่หลาย

ภาพที่ 16 : ว่าวผีเสื้อแมว

ที่มา : researcher

ว่าวผีเสื้อแมวเป็นสัญลักษณ์ของความรักที่มีความสุขและความสุขในครอบครัว ว่าวผีเสื้อแมวเป็นการผสมผสานความรักอันงดงามซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของผีเสื้อเข้ากับความมั่นคงของครอบครัวซึ่งเป็นตัวแทนของแมว สื่อถึงความหมายทางอารมณ์ของความสุขและความสามัคคีระหว่างสามีและภรรยา และยังสื่อถึงความมั่นคงและความเจริญรุ่งเรืองของชีวิตครอบครัวอีกด้วย ว่าวผีเสื้อแมวเป็นคู่ไม่เพียงแต่สามารถมอบให้กับผู้อื่นได้เป็นสัญลักษณ์ชนิดหนึ่งเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงความสัมพันธ์ของมิตรภาพและครอบครัวที่บินด้วยกันและจับคู่กัน โดยทั่วไปแล้ว ว่าวผีเสื้อแมวสื่อถึงความหมายที่สวยงามของความรัก ครอบครัว และมิตรภาพ ผ่านการผสมผสานสัญลักษณ์อันเป็นเอกลักษณ์ และถ่ายทอดความหมายแฝงทางอารมณ์อันลึกซึ้งซึ่งเข้าไปในผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม

ภาพที่ 17 : ร่างเส้นผีเสื้อ ภาพที่ 18 : ร่างเส้นผีเสื้อ ภาพที่ 19 : ร่างเส้นผีเสื้อ ภาพที่ 20 : ร่างดอกไม้

ภาพที่ 21 : ลงสีผีเสื้อ ภาพที่ 22 : ลงสีผีเสื้อ ภาพที่ 23 : ลงสีผีเสื้อ ภาพที่ 24 : ลงสีดอกไม้

ภาพที่ 25 : แหวนผีเสื้อดอกไม้ ภาพที่ 26 : สร้อยคอผีเสื้อ 1 ภาพที่ 27 : สร้อยคอผีเสื้อ 2

ว่าวสิงโตผสมผสานความมีชีวิตชีวาอันสง่างามของการแสดงว่าวสิงโตแบบดั้งเดิม เข้ากับเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของศิลปะว่าว นำเสนอโครงสร้างความงามผ่านเส้นสายสีสันสดใสของสิงโต ขณะเดียวกันก็ใช้เทคนิคการทำว่าวแบบดั้งเดิมและการออกแบบ สะท้อนให้เห็นถึงแก่นแท้ของมรดกทางวัฒนธรรม ว่าวสิงโตไม่เพียงแต่แสดงบรรยากาศที่อบอุ่นและสีสันแห่งเทศกาลตามวัฒนธรรมดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังสามารถใช้เป็นของตกแต่งเป็นเอกลักษณ์ในกิจกรรมเทศกาล มอบความสุข ความบันเทิง และภาพจำลองให้กับผู้คน การออกแบบนี้ไม่เพียงแต่เป็นการยกย่องประเพณีเท่านั้น แต่ยังเป็นการสำรวจเชิงนวัตกรรมเพื่อให้การเชิดสิงโตบนท้องฟ้าเพื่อถ่ายทอดความมีชีวิตชีวาของวัฒนธรรม

ภาพที่ 28 : ว่าวสิงโต

ภาพที่ 29 : ร่างเส้นสิงโต

ภาพที่ 30 : ร่างสีสิงโต

ภาพที่ 31 : ชุดสิงโต

ภาพที่ 32 : ถุงขนมสิงโต

ภาพที่ 33 : ขวดแก้วสิงโต

งานวรรณกรรมเป็นงานวิจัยระดับชาติและงานวิจัยระดับนานาชาติ โดยมีความสำคัญดังนี้

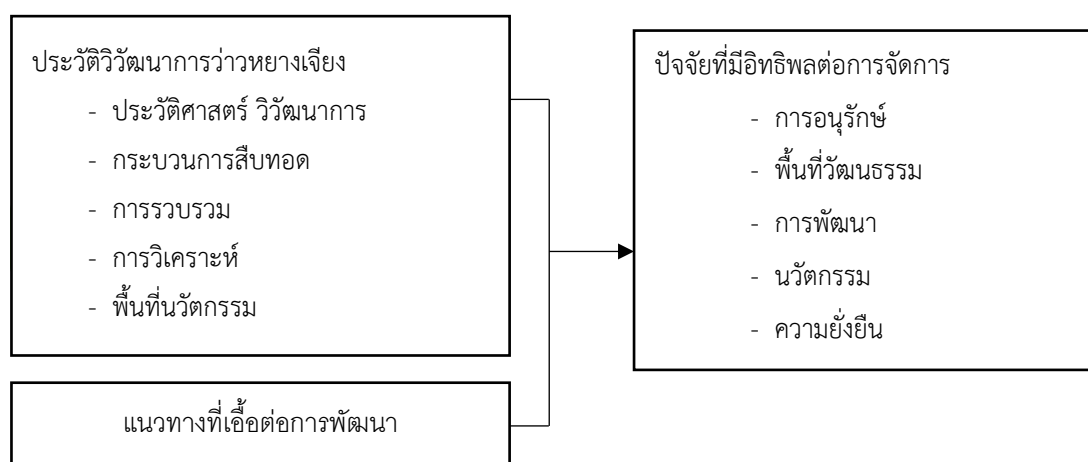
วรรณกรรมระดับชาติ มีเรื่องที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่วัฒนธรรมว่าวหยางเจียง (Feng Zheng 2008) ว่าวหยางเจียงจากมุมมองของการพัฒนาทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (Li Shengbo, 2017). จากการศึกษาความหมายแฝงทางวัฒนธรรม ได้มีการเสนอความเป็นไปได้ของนวัตกรรมวัฒนธรรมว่าวหยางเจียง (Yang Yuling (2018). จากการพัฒนาแบบดั้งเดิมของว่าวหยางเจียงหีบยกลักษณะของ "การเปลี่ยนแปลง" เพื่อสำรวจลักษณะงานฝีมือและคุณค่าทางศิลปะของว่าวหยางเจียง (Huang Xiaoying 2022). ขับเคลื่อนเส้นทางการสืบทอดนวัตกรรม (Deng Kaijing 2021). มีการหีบยกแนวทางใหม่ในการพัฒนานวัตกรรมว่าวหยางเจียงและการสืบทอด (Sheng Yu, 2013). เสนอแผนการจัดตั้งมูลนิธิมรดกว่าวหยางเจียง (Zhang Heying, 2016). เสนอให้สร้างนวัตกรรมว่าวหยางเจียง (Wen Lei, 2015). จากมุมมองของวัฒนธรรมดั้งเดิมและนวัตกรรม ว่าวได้รับการวิเคราะห์เพื่อใช้อ้างอิงถึงทิศทางการพัฒนาในอนาคตของว่าว (Lin Luyi, 2020). ทิศทางการพัฒนาในอนาคตของว่าวหยางเจียงเป็นข้อมูลอ้างอิง (Chen Ye woo, 2018). จากมุมมองของ

วัฒนธรรมว่า คุณค่าของว่าว ตลอดจนการอนุรักษ์และความต่อเนื่องของงานฝีมือได้รับการศึกษาอย่างลึกซึ้ง ส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับการศึกษามรดกทางวัฒนธรรม (Pan Ping, 2018). จากผลดลยมนงคตตั้งเดิมสู่การออกแบบสมัยใหม่ที่มีความหมายและคุณค่าที่สำคัญสมจริง (Zhang Heying, Huang Jiayong 2016). ประเภทและลักษณะของว่าวหยางเจียงเป็นแนวทางแห่งนวัตกรรม (Zhang Shupe, 2013). และคุณค่าทางสุนทรีย์ของว่าวนั้นถูกหยิบยืมมาจากรูปทรงและสีของว่าว (Liu Qiuzhi, 2005). สู่การคุ้มครองและสืบทอดวัฒนธรรมว่าววิเคราะห์จากวัฒนธรรมพื้นบ้านและการพัฒนาเศรษฐกิจ (Yuan Ling, 2005). รวมถึงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาว่าวหยางเจียงในอนาคตจากการสำรวจความหมายของสีพื้นบ้าน

วรรณกรรมระดับนานาชาติ เป็นเรื่องที่ศึกษาเกี่ยวกับการเสนอแนวทางการออกแบบการคุ้มครองและสืบทอดการประยุกต์ใช้ (Jing Wen, Liu Ying. 2014). การให้แนวคิดใหม่ ๆ สำหรับการวิจัยการออกแบบถือเป็นเรื่องสำคัญในการอ้างอิง (Covarrubia Patricia, 2019). เสนอทฤษฎีการวิจัยเรื่องการคุ้มครองและสืบทอดหัตถกรรมพื้นบ้าน (Xu, Yiyi. 1992). การหยิบยืมการวิจัยการประยุกต์ใช้องค์ประกอบทางวัฒนธรรมดั้งเดิม

กรอบแนวคิดการวิจัย

ประวัติ วิวัฒนาการ และกระบวนการสืบทอดของว่าวหยางเจียง และรวบรวมข้อมูลวัสดุที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมของมรดกทางวัฒนธรรมว่าวในเมืองหยางเจียง รวมทั้งแนวทางการศึกษาผลกระทบเชิงบวกต่อการพัฒนาในอนาคตผ่านนวัตกรรมมรดกทางวัฒนธรรม ซึ่งจะเกิดประโยชน์กับพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน การทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา ผู้วิจัยพบหลักฐานเชิงประจักษ์หรือแนวโน้มที่มีโอกาสเกิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา และนำสู่การพัฒนาสมมติฐานทั้งหมดข้างต้น โดยออกแบบโครงสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 34 : กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การอนุรักษ์และการพัฒนานวัตกรรมของมรดกทางวัฒนธรรมว่าวหยางเจียง เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลักและใช้ข้อมูลเชิงปริมาณนำมาประกอบการวิจัย เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การเลือกกลุ่มประชากรตัวอย่างในการศึกษามี 4 กลุ่ม ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจงที่ เจ้าหน้าที่ภาครัฐที่รัฐแต่งตั้งให้ดูแลชุมชน กลุ่มผู้ประกอบการค้าขายภายในชุมชน กลุ่มผู้มีความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยชุมชนยกย่อง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่มาองค์ประกอบทางสังคมของเมืองหยางเจียง มณฑลกว่างตุง ประเทศจีนโดยประมวลจากครูอาจารย์นักวิชาการ โดยทุกกลุ่มคัดเลือกมากลุ่มละ 15 คน

2. ด้านเนื้อหาผู้วิจัยทบทวนวรรณกรรม จากเอกสารนักวิชาการระดับชาติและนานาชาติ รวมทั้งจากการสัมภาษณ์จากกลุ่มต่าง ๆ นำมาวิเคราะห์ และนำสถิติการศึกษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของเขตเมืองหยางเจียง มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน แล้วสังเคราะห์ตามลำดับ

3. ระยะเวลาของข้อมูล ใช้ข้อมูลเอกสารหนังสือ บทความจากการศึกษาในอดีตที่ผ่านมา ส่วนสถิติที่นำมาใช้เริ่มปี 2007 -2009 ที่หน่วยงานราชการรวบรวมไว้ ส่วนการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ปี 2022 เป็นต้นมา เป็นช่วงของการเก็บข้อมูลวิจัยครั้งนี้ สำหรับสถิติที่นำมาใช้นั้นถือว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่โดดเด่น มีนักวิชาการรวบรวมไว้เบื้องต้นหลักฐานยังปรากฏอยู่ของชุมชนเมืองหยางเจียง มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน และมีคุณค่าสมควรอนุรักษ์ไว้อย่างเร่งด่วน

4. พื้นที่ในการศึกษา ผู้วิจัยเลือกกลุ่มพื้นที่เขตเมืองหยางเจียง มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน

การอนุรักษ์และการพัฒนานวัตกรรมของมรดกทางวัฒนธรรมว่าวหยางเจียง มีดังนี้

1) การอนุรักษ์ เป็นกระบวนการที่ชุมชนใดชุมชนหนึ่งจัดการรูปแบบภายในชุมชนให้เกิดการรักษาปกป้อง รูปแบบดั้งเดิมที่มีให้สอดคล้องกับบริบทสภาพแวดล้อมของสังคมนั้น ๆ โดยมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับยุคสมัย เป็นวิธีการสร้างแนวทางใหม่ในพื้นที่ให้เกิดการปฏิบัติจนกลายเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของผู้นั้นในสังคมโดยการหลอมรวมความรู้ ความเข้าใจเชื่อและศรัทธาต่อสิ่งที่มีอยู่ซึ่งส่งผลให้เกิดแนวทางที่นำไปสู่การปกป้องรักษาเอกลักษณ์ทางสังคมอย่างยั่งยืน

2) พื้นที่วัฒนธรรม รัฐบาลจีนให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปกป้องอนุรักษ์วัฒนธรรมว่าวหยางเจียง พวกเขาพยายามปรับปรุงพัฒนารูปแบบและแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงความเข้าใจร่วมกันในพื้นที่ดังกล่าว การส่งเสริมของรัฐบาลขึ้นอยู่กับแนวทางการคุ้มครองพื้นที่ แม้ว่าจะมีการส่งเสริมจากหน่วยงานรัฐ แต่ยังคงเจอกับปัญหาต่าง ๆ การส่งเสริมดังกล่าวมีผลระยะสั้นเท่านั้น และเป็นประโยชน์ต่อพื้นที่ส่วนน้อยเท่านั้น

3) นวัตกรรม คือกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางความคิด การผลิตและกระบวนการพัฒนาสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสิ่งที่มีอยู่ให้เป็นสิ่งใหม่ ๆ โดยอาจมีการอ้างอิง จากสิ่งเดิมสู่รูปแบบที่มีการพัฒนาในแนวคิดใหม่

สิ่งประดิษฐ์ใหม่ ที่มีการต่อยอดซึ่งสามารถใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่แล้วให้มีความทันสมัยมากขึ้นโดยอาศัยความก้าวหน้าทางด้านวิทยาการและเทคโนโลยีเพื่อนำไปสร้างสรรค์ในรูปแบบที่แปลกตา มีคุณค่าเอกลักษณ์ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในพื้นที่เฉพาะกลายมรดกทางวัฒนธรรม เป็นนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ทางความคิดสร้างสรรค์ ให้ผลในเชิงบวก การสร้างผลผลิตทางวัฒนธรรมในพื้นที่วัฒนธรรมยังคงเป็นเพียงกรณีศึกษา ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของพื้นที่โดยรวมของการอนุรักษ์และการพัฒนานวัตกรรมของมรดกทางวัฒนธรรมว่าอย่างไร

4) การพัฒนา เป็นแนวทางสำคัญในการอนุรักษ์และการพัฒนานวัตกรรมของมรดกทางวัฒนธรรมว่าอย่างไร ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่วัฒนธรรมอย่างไร ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ ที่พยายามดีขึ้น เพื่อกระตุ้นและสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในพื้นที่ทางวัฒนธรรมของชุมชนให้เกิดความยั่งยืน

5) ความยั่งยืน สังคมพหุวัฒนธรรมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม นำไปสู่การปรับเปลี่ยนการรับรู้ของคนในชุมชนส่งผลถึงการถ่ายทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมในพื้นที่ เกิดจากเครือข่ายทางสังคมที่พัฒนาอย่างต่อเนื่องไร้พรมแดนส่งผลต่อการดำรงชีวิตทั้งด้านความเชื่อ ค่านิยม ประโยชน์ใช้สอย และคุณค่าทางจิตใจ หากมีการอนุรักษ์ที่เหมาะสมจะก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ การอนุรักษ์พัฒนาที่เหมาะสมทางวัฒนธรรมจะส่งผลให้เกิดประโยชน์ ทำให้ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมยังคงอยู่ในพื้นที่วัฒนธรรมได้อย่างยั่งยืน

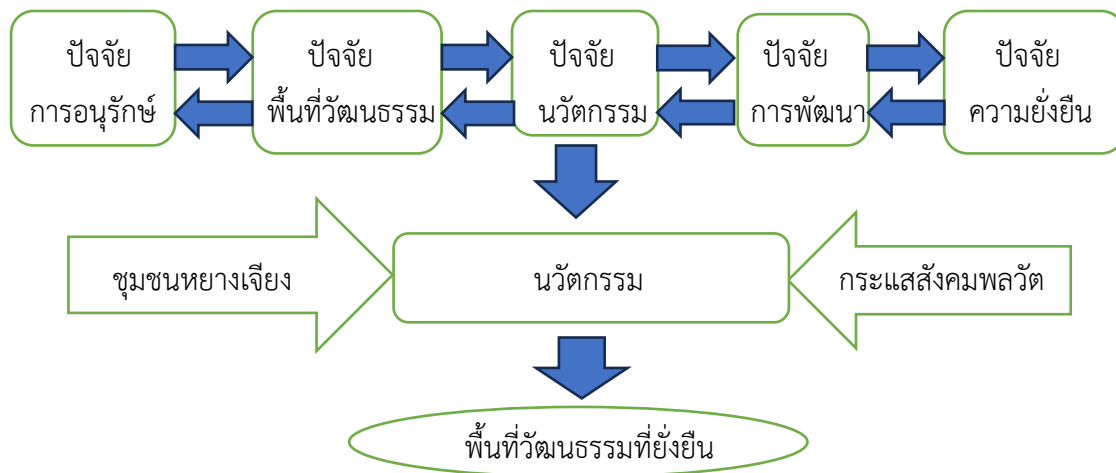
ปัจจัยที่กล่าวล้วนมีผลกระทบกับการอนุรักษ์พัฒนานวัตกรรมของมรดกทางวัฒนธรรมว่าอย่างไร แตกต่างกันไปตามบริบท นอกจากนี้ส่วนประกอบภายในปัจจัยเหล่านี้ส่งผลการมีปฏิสัมพันธ์มีความเกี่ยวพันกันอย่างซับซ้อน และเป็นสิ่งเร่งด่วนที่ต้องริหาแนวทางเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยเสี่ยงเหล่านี้ ให้มีความเสี่ยงที่น้อยลงกว่าที่เป็น

ผลการวิจัย

จากการศึกษาการอนุรักษ์และการพัฒนานวัตกรรมของมรดกทางวัฒนธรรมว่าอย่างไร เพื่อสร้างความยั่งยืนที่เป็นพื้นที่วัฒนธรรมซึ่งมีงานภูมิวัฒนธรรมต่าง ๆ มากมายสะท้อนถึงความเป็นอยู่ของชุมชน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เมื่อเวลาผ่านไปกระแสสังคมพลวัต ได้เข้ามามีอิทธิพลสำคัญทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมชุมชนอย่างไร ทำให้พื้นที่วัฒนธรรมในชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลงรอบด้าน เป็นสิ่งที่ชุมชนอย่างไรเห็นถึงความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมของตนที่มีในชุมชนค่อยเลือนหายไป จึงเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ชุมชนอย่างไร ได้หาแนวทางในการจัดการพื้นที่ทางสังคม ด้วยวิธีการรื้อฟื้นการจัดการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมให้มีแนวทางในการพัฒนาที่ยั่งยืนเหมาะสม ด้วยการสืบทอดตามลำดับ โดยวิเคราะห์จากภาพรวมที่เกิดจากปัจจัยห้าประการ ประกอบด้วย การอนุรักษ์ พื้นที่วัฒนธรรม นวัตกรรม การพัฒนาและความยั่งยืน ที่ก่อให้เกิดพื้นที่วัฒนธรรม มีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นผลกระทบต่อสังคมชุมชนอย่างไร เนื่องด้วยกระแสสังคมที่เข้ามาในชุมชน ทำให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ภูมิวัฒนธรรมทางสังคม

บางอย่างค่อยเลือนหายไป ด้วยวัฒนธรรมสมัยใหม่ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อคนรุ่นใหม่ ให้มีความคิดต่างจากคนรุ่นเก่า ซึ่งไปตามกระแสสังคมพลวัต ดังนั้นปัจจัยดังกล่าวย่อมมีความสำคัญส่งผลต่อการอนุรักษ์ ที่จะทำให้การอนุรักษ์และการพัฒนานวัตกรรมของมรดกทางวัฒนธรรมว่าวหยางเจียง มีความยั่งยืนสืบไปในอนาคต ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 35 : ผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย จากการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมว่าวหยางเจียงผนวกกับนวัตกรรมสมัยใหม่และแรงของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้น จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างพื้นที่ทางวัฒนธรรม รวมทั้งอนุรักษ์ความดั้งเดิมพร้อม ๆ กับการพัฒนาว่าวหยางเจียงให้มีความยั่งยืน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาประวัติ วิวัฒนาการและกระบวนการสืบทอดของว่าวหยางเจียง จากข้อมูลเอกสารทางประวัติศาสตร์ เอกสารจากนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง เป็นการศึกษาตามวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติความสำคัญของที่มาของว่าวในเมืองหยางเจียง จากนั้นศึกษาวิเคราะห์ความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมของมรดกทางวัฒนธรรมว่าวเมืองหยางเจียง อันแสดงถึงพัฒนาการของว่าวจนถึงจนปัจจุบันที่มีการออกแบบรูปแบบแนวใหม่ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงตามพลวัตทางสังคม ซึ่งจะต้องเสนอผลการศึกษาในเรื่องการอนุรักษ์และการพัฒนาว่าวหยางเจียงให้ไปด้วยกันเพื่อตอบผลทางเศรษฐกิจ

แนวคิดปัจจัยที่ส่งผลต่อการอนุรักษ์และการพัฒนานวัตกรรมของมรดกทางวัฒนธรรมว่าวหยางเจียงนั้น เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรออกกฎข้อบังคับที่จำเป็นและชัดเจน มีความสอดคล้องกับการอนุรักษ์และการพัฒนานวัตกรรมของมรดกทางวัฒนธรรมว่าวหยางเจียง และในขณะเดียวกันควร

พัฒนาความรู้ที่มีให้เป็นนวัตกรรมใหม่ที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เพื่อนำเสนอความรู้ดั้งเดิมเข้าสู่ผลิตภัณฑ์นวัตกรรมสมัยใหม่เพื่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจ เป็นการกระจายรายได้ของชุมชนให้มีอาชีพเพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ให้ผู้คนในชุมชนมีรายได้สร้างตนเอง และความมั่นคงของพื้นที่ทางวัฒนธรรมควรมีพื้นที่นวัตกรรม เพื่อให้ผู้คนได้ศึกษาเรียนรู้วิถีวัฒนธรรมชุมชน การจัดการที่ยั่งยืน โดยการศึกษาครั้งนี้นำผลการศึกษาก่อนการศึกษาก่อนที่ศึกษาบางเรื่องมาต่อยอดได้แก่

เรื่องการหยิบยกแนวทางใหม่ในการพัฒนานวัตกรรมว่าวหยางเจียง และการสืบทอด (Deng Kaijing, 2021). เรื่องว่าวหยางเจียงจากมุมมองของการพัฒนาทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (Feng Zheng, 2008). เรื่องการเสนอให้สร้างนวัตกรรมว่าวหยางเจียง (Zhang Heying, 2016). เรื่องการขับเคลื่อนเส้นทางการสืบทอดนวัตกรรม (Pan Ping, 2018). เรื่องลวดลายมงคลดั้งเดิมสู่การออกแบบสมัยใหม่ที่มีความหมายและคุณค่าที่สำคัญสมจริง (Wen Lei, 2015) ทิศทางการพัฒนาในอนาคตของว่าวหยางเจียงเป็นข้อมูลอ้างอิง (Zhang Shupe, 2013). เรื่องคุณค่าทางสุนทรีย์ของว่าวที่ถูกหยิบยกมาจากรูปทรงและสีของว่าว (Yuan Ling, 2005). เรื่องข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาว่าวหยางเจียงในอนาคตจากการสำรวจความหมายของสีพื้นบ้าน (Yuan Ling, 2005). ในการคุ้มครองและสืบทอดวัฒนธรรมว่าววิเคราะห์จากวัฒนธรรมพื้นบ้านและการพัฒนาเศรษฐกิจ

ด้วยแนวทางดังกล่าวจะทำให้พื้นที่หยางเจียง เป็นพื้นที่การสร้างนวัตกรรม เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรม โดยใช้สื่อเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนดำเนินการในการจัดการ เช่น อินเทอร์เน็ต ยูทูบ หรือช่องทางการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ชุมชน เพื่อนำเสนออัตลักษณ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้แก่ผู้ที่สนใจได้รับทราบในสังคมออนไลน์ เป็นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และสร้างพื้นที่แห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้แก่ผู้ที่เข้าชม ถือว่าเป็นการสืบทอดวิถีวัฒนธรรมทางหนึ่งทีนอกเหนือจากพื้นที่จริงในชุมชน ซึ่งจะทำให้กลายเป็นพื้นที่ทางวัฒนธรรมสามารถสืบทอดอนุรักษ์ภูมิวัฒนธรรมได้อย่างยั่งยืนสืบไป

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

วิวัฒนาการทางสังคมของปัจจัยต่าง ๆ ในบริบทของชุมชนชนหยางเจียง ก่อให้เกิดวิธีการใหม่ ๆ ที่สำคัญต่อชุมชนชนชนหยางเจียง ควรให้ความสนใจและความสนใจเป็นอย่างยิ่ง ในการปกป้องฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมให้คงอยู่โดยอาศัยจากสิ่งที่มีอยู่ นำสู่การพัฒนาใหม่อย่างสร้างสรรค์จะทำให้ภูมิสังคมวัฒนธรรมดั้งเดิมสามารถดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการพัฒนาอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ให้สอดคล้องกับบริบทของพหุสังคม โดยต่อยอดพัฒนาให้เป็นนวัตกรรมใหม่มีประโยชน์คุณค่าต่อผู้คนในสังคม เพื่อจะได้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาและดำรงชีพในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- Chen, Ye woo. (2018). **The Elements of Chinese Traditional Culture Embodied in Advertisement Design**. In Proceedings of the 4th International Conference on Social Science and Higher Education (ICSSHE 2018).
- Covarrubia Patricia, (2019). Geographical Indications of Traditional Handicrafts: A Cultural Element in a Predominantly Economic Activity. **IIC– International Review of Intellectual Property and Competition Law**, 50(4)
- Deng, Kaijing. (2021). Research on the innovative development of Southern Kite Yangjiang Harriers in the information age. **Modern Ancient Literature Creation**, 68-69.
- Du Xiurong, Tang Jianjun. (2023) Yangjiang Map Source : Atlas of China - China Map. **Publishing House**, 14-15
- Feng, Zheng. (Ed.). (2008). **Fairy on the Clouds - Yangjiang Kite [M]**. Guangdong: Guangdong Education Press. 52
- Huang, Xiaoying. (2022). Cao Kite plastic art language redesign, chemical fiber and textile technology. **Guangdong**, (11).
- Jing Wen, Liu Ying. (2014). Material Analysis and Innovative Product Design with Process Model in Cultural and Creative Industries. **Applied Mechanics and Materials**, 3627.
- Li, Shengbo. (2017). Analysis of educational function of Yangjiang Kite culture. **Comparative Research on Cultural Innovation**, 1(12).
- Lin, Luyi. (2020). **Research on Cultural and Creative Product Design Based on Yangjiang Kite Cultural Elements**. Doctoral dissertation, Guangdong University of Technology.
- Liu, Qiuzhi. (2005). **Kites and Common People's Life**. Doctoral dissertation, Northwest University for Nationalities.
- Liang ZhiAng, (2021). **Southern Metropolis Daily**, 2021,7 1 Pages.7

- Ma Zhiqin, (2017). **Photo taken at Yangjiang Kite**. Retrieve From: <https://www.meipian.cn/d729fg9?>
- Pan, Ping. (2018). **Fusion and Variation: Research on the Application of traditional Chinese auspicious Patterns in Modern design**. Doctoral dissertation, Southeast University.
- Sheng, Yu. (2013). Spirits on the Clouds: Yangjiang Kite. **Golden Age (Students)**, (04), 76-77.
- Wen, Lei. (2015). **A century of Paper kites - Exploration of kite craft and characteristics in Beijing**. Doctoral dissertation, Beijing Institute of Technology.
- Xu, Yiyi. (1992). **Kite History**. Beijing: Beijing Arts and Crafts Publishing House.
- Yang, Yuling. (2018). **Exploring the craft characteristics and artistic value of Yangjiang Kites**. Doctoral dissertation, South China University of Technology.
- Yuan, Ling. (2005). On the Characteristics of Traditional Chinese Folk Colors. **Beauty and Times: Aesthetics (Part II)**, 2005(8), 2.
- Zhang, Shupe, (2013). **Research on Chinese Kite Art**. Doctoral dissertation, Nanjing Normal University.
- Zhang, Heying. (2016). Research on the development strategy of local intangible culture innovation and entrepreneurship -- taking Yangjiang Kite as an example. **Journal of Guangdong Normal University of Technology**, 37(12).
- Zhang Heying, Huang Jiayong, (2016). A Study on the types and characteristics of kite culture in Yangjiang [J]. **Industry and Science and Technology Forum**, 2016,15(13): 196-197.